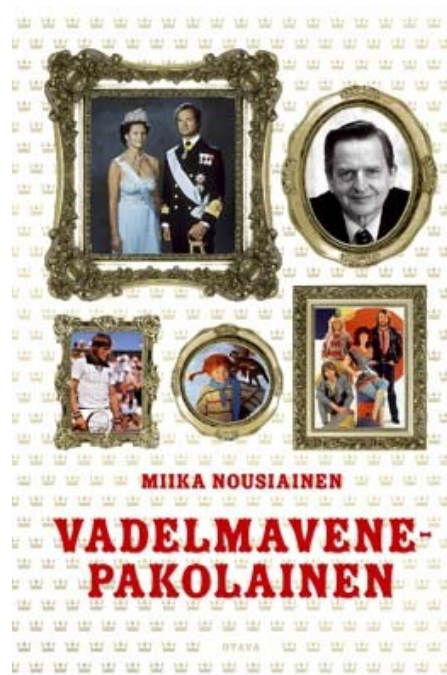

Vadelmavenepakolainen

Miika Nousiainen

Download now

Read Online ➔

Vadelmavenepakolainen

Miika Nousiainen

Vadelmavenepakolainen Miika Nousiainen

Mikko Virtanen katselee thaimaalaisessa lomaparatiisissa kauniisti ruskettuneita, säröttömän onnellisia ruotsalaisperheitä ja päättää toteuttaa lapsuudesta asti vaalimansa unelman. Jonakin vuonna hän palaa tänne. Yhtenä heistä. Mikko Virtanen ei halua olla suomalainen mies – mörökölli, ahdistuksen ja huonon itsetunnon ruumiillistuma. Hän tahtoo ruotsalaiseksi. Helppoa se ei ole: Ruotsin kansalaisuutta ei yrityksistä huolimatta heltä miehelle, joka ei ole asunut maassa päivääkään, eroaminen Suomen armeijasta ei ota onnistuakseen, eikä työnantaja suostu myöntämään edes Victorian syntymäpäivää palkalliseksi vapaaksi. Virtanen pitää kaikesta huolimatta kiinni unelmastaan. Hinta on kova, mutta mihinpä ei ihminen olisi valmis saadakseen asua maailman demokraattisimmassa yhteiskunnassa, kansankodissa, missä ovetkin avautuvat kutsuvasti sisäänpäin.

Vadelmavenepakolainen Details

Date : Published 2007 by Otava

ISBN : 9789511220909

Author : Miika Nousiainen

Format : Hardcover 269 pages

Genre : European Literature, Finnish Literature, Fiction, Humor

 [Download Vadelmavenepakolainen ...pdf](#)

 [Read Online Vadelmavenepakolainen ...pdf](#)

Download and Read Free Online Vadelmavenepakolainen Miika Nousiainen

From Reader Review Vadelmavenepakolainen for online ebook

Laura says

Alku lupaa huomattavasti parempaa, hauskempaa ja nokkelampaa kuin mihin kirja todellisuudessa yltää. Päähenkilö ei ole kovinkaan luotettava kertoja, saati uskottava henkilöahmo, mikä ei ehkä välttämättä tämänkaltaisessa kirjassa olekaan tarkoitus, mutta lopun olisi voinut kirjoittaa huomattavasti paremminkin.

Kirja jotenkin sekosi totaalisesti loppua kohti, ehkä en vain löytänyt sen piilosanomaa tai ymmärtänyt viestiä, mutta sekava, omituinen fiilis tästä jäi.

Juha says

Ironia puri alussa huomattavasti paremmin kuin loppua kohden. Loppupuoli olikin suotta turhan alleviivaava. Tarinasta ei oikein löytynyt draaman huippua, ja kielellisestikin se jäi vajaaksi. Loistavat oivallukset Suomen ja Ruotsin eroista nostavat pisteitä. Alkupuoliskon huumori on positiivisesti hysteeristä.

Jaana says

Kirja tuntuu koostuvan 98-prosenttisesti päähenkilön ajatuksista liittyen Ruotsiin. Koko ajan tietysti tapahtuu jotain, mikä liittyy Ruotsiin tai ruotsalaisiin, ja jos välillä sattuu tapahtumaan jotain vähemmän ruotsalaista, niin Mikko varmasti yhdistää tämän mielessään jollain symboliikalla ruotsalaiseen kansankotiin ja sen mahtavuuteen.

Välillä oli melko rankkaa matkustaa tämän "kansallisuustransun" pääkopassa. Kaikki kerrottiin hänen näkökulmastaan, mutta kyllä siinä jossain kohtaa väkisinkin tuli miettineeksi, että mitä ihmettä nämä kaikki muut kirjan henkilöt ajattelevat miehestä ja hänen sekoiluistaan. Sillä sekoilua kyllä riitti, yksi toisensa jälkeen!

"Tämä saattaa kuulostaa pakkomielteeltä, mutta sitä se ei ole, pyyteetöntä ihailua se on." Sallinette eriävän mielipiteeni herra Virtanen. Jos tämä ei ole pakkomielteistä, niin mikä sitten on?

Meno kävi sivu sivulta järjettömämmäksi. Kauhisteluani jatkui melko pitkään, kunnes tyydyin vain olemaan ihan hiljaa ja katsomaan, että miten tässä vielä käy. Loppu oli jollain tavalla melko ennalta-arvattava mutta kuitenkin aivan oikea. Niinhän siinä pitikin käydä.

Alussa huomasin vertaavani kirjassa tapahtuvia älyttömyyksiä Erlend Loen älyttömyyksiin. Ajatus kuitenkin hiipui taka-alalle, kun Nousiaisen hahmo tuntui venyvän vielä järjettömämmäksi kuin kaikki Loen hahmot yhteensä. Tai sitten siitä on liian pitkä aika kun olen viimeksi lukenut Loeta. Enkä oikein osaa päättää, että tykkäsinkö tästä järjettömyydestä, kun välillä se tuntui niin vastenmielisen överiltä.

Katikka says

En oikein ymmärrä, mitä tässä on oikein tapahtunut?

Miika Nousiainen on teeveessä hauska kuin mikä ja kirjan juoni on oikein luotu kutkuttelemaan nauruhermoja.

Mutta ei.

Hörähdin keran ja loppukirjan odotin jotain hauskaa. Tai jos ei sitä, niin jollain tavalla puhuttelevaa, liikuttavaa, kanta-aottavaa, pelottavaa... Mitä tahansa. Petyin pahan kerran, tuskin ostan enää Nousiaisen kirjoja.

Heidi says

Minä luulin aloittavani ilomielisen farssin ruotsia ihannoivasta suomalaisesta. Sen sijaan luinkin tarinaa pahasti häiriintyneestä maanis-depressikosta, joka olisi tarvinut pikaista hoitoa. Mies heilui hulluudessaan vaarallisen ja säälettävän välimaastossa. Liian ahdistavaa naurattaakseen. Sitten kun eteen tuli vielä parempia kirjoja, niin keskenhän tämä jäi.

Akseli Karvinen says

"Mitä jos joku oli tuomassa tunteita ja homoutta Suomeen jo vuosikymmeniä sitten, mutta unohtui laivalle ryyppäämään?"

Pinja says

Ehdottomasti huonoin Nousiaisen kirjoista. Tämän kirjan huumori ei oikein iskenyt ja jotenkin päähenkilön teot eivät aina mielestäni sopineet hänen luonteeseensa.

Tsuhonets says

I love this novel. It's amazing.

There is a man who identifies as a nationality-transperson. For it is that all his life, he has known himself to be a Swedish man. All his life he has longed to be the suave, empathetic social democrat member of the folkhemmet, his true mental and moral home. He is more Swedish than the Swedes themselves.

Unfortunately, he was born as a Finnish man.

I scream-laughed for 270 pages but it is not a work of ridicule towards Swedes. Within it instead emerges a set of valid questions. Is the grass truly greener on the other side? What is it that really makes us happy? Is there something we could learn from others? Is it even possible to not be shaped by the culture you were born in?

"Not relating to one's culture" has become very popular and I think it tells us a lot about these times we are living.

Industrialisation, teardown of communal living, individualism. People feeling like they want to belong somewhere. Now that we are globally connected, "somewhere" is often an utopistic, polished idea of a foreign country.

Pihla says

Tää oli hulvaton. Suosittelen!

Hanna says

Mikko Virtasen kohtaloksi koitui syntyä kansalaisuustransuna.

Hän ei ole suomalainen, vaan ruotsalainen, mutta joutuu kaikesta huolimatta elämään lapsuutensa ja nuoruutensa suomalaisessa ympäristössä. Halu muuttua täysin ruotsalaiseksi on kuitenkin valtavan suuri ja aikuisuudessa hän ottaa käyttöön kovat keinot muuttuakseen ruotsalaiseksi. Jalo tarkoitus hyvittää kyseenalaiset keinot, sillä tärkeintä on kuitenkin tarve saada väärä kansalaisuus korjattua oikeaksi.

Vitsi vanheni valitettavan nopeasti ja teksti muuttui ensimmäisen sadan sivun jälkeen lähinnä paranoidiseksi. Satiiri oli odottamaani paljon tummempi sävyistä, joka yllätti kerran toisensa jälkeen. Oletukseni "Vadelmavenepakolaisen" suhteen oli hauska ja keveä kirja, jossa Mikko Virtanen on vain harmiton Ruotsin ystävä. Erehdyin aika pahasti.

Nousiaisen "Vadelmavenepakolainen" jätti ristiriitaisen jälkimaun. En osannut suhtautua satiiriin, se tuntui vain happamoittavan huumoria. Yllätyin synkistä sävyjä, mutta kiittelin mielessäni aivan viime sivujen yhteiskuntakriittistä otetta. Yleistunnelma jäi kuitenkin negatiiviseksi.

Huvittavaa oli kuitenkin kuvaus ruotsalaisperheiden (ja Mikon) tavasta käsitellä paikan päällä Thaimaassa mm. Khao Lakiin iskenyttä tapaninpäivän 2004 tsunamia. Yli 500 ruotsalaisen hengen vaatinutta turmaa alettiin välittömästi käsitellä tarmokkaalla terapialla, jossa aikuiset muodostivat tulva-aaltoa kuvaavan ketjun, jonka avulla lapset pystyivät käsittelemään ahdistavaa tilannetta. Tilanteen perusteellisuudesta johtuen osa terapiaan osallistuneista tarvitsi lopulta terapiaa liiasta terapiasta toipumiseen.

Laura says

Tämä herätti kyllä monenlaisia tuntemuksia. Välissä kertomus oli hauska ja mukana oli jotain hienoja oivalluksia, mutta oli seassa myös aika paljon myötähäpeää ja loppua kohden epätoivoa tarinan epäuskottavuuden ja päähenkilön kerronnan ehkä jonkinlaisen sinisilmäisyyden vuoksi. Olin jo päätyvässä pitämään kirjaa jokseenkin huonona, mutta epilogi pelasti aika paljon.

Linda says

Tarina alkaa lupaavasti. Mikko Virtasella on selvästi kansalaisuus ongelma. Se on hauskaa niin pitkään kunnes touhu muuttuu psykopaattisen päättäväiseksi toihuksi; Virtaselle tulee pakkomielle muuttua Ruotsalaiseksi. Pikkuhiljaa hän muuttuu hieman oidosta totaalisen pätkähulluksi murhaajaksi, jolta puuttuu omatunto lähes täysin. Hänen itsekkyytyy johtaa hänen vaipumisen hulluuteen, syvä pyörre joka vetää hänet alaspäin. Kun hänen pakkomielle kasvaa tarpeeksi suureksi, joutuvat muutkin ihmiset hänen ympärillään kärsimään asiasta; hän vetää viattomat ihmiset täysin mukaan hänen valheisiinsa ja alistuttaa hulluuteensa.

Hauska tarina muuttuu yhtäkkiä ahdistavaksi ja kriippavaksi, eikä hyvällä tapaa. Toisaalta ymmärrän kirjan alun Virtasta, hänen inhoamaansa tymeä Suomalaisuutta, mutta pian kaikki menee niin överiksi. Hahmoon on mahdotonta enää samaistua. Virtanen on mielipuoli eikä saa minulta empatiaa (en tosin ole Ruotsalainen). Lopputunnelmani kirjasta on enimmäkseen mitäänsanomattoman hämmäntynyt tunne. Ehkä tarina sisältää opetuksen, joka on mennyt minulta täysin ohi. Tai ehkä en ole tarpeeksi perehtynyt Ruotsalaiseen kulttuuriin ymmärtääkseni tarinan hienoja yksityiskohtia. Oli miten oli, lopputulos on minulle liian vaikea tulkittava.

Lotta says

En tajunnut tätä. Saattoi olla joko kärjistetty tarina siitä, kuinka joskus pitää mennä kauas nähdäkseen lähelle, tai sitten yritys hillitä uhkaavaa exodusta Ruotsiin porvareiden ja persujen hallitsemasta Suomesta. Ensimmäinen ja toinen osa kuvaavat lähinnä sitä, kuinka sekä ruotsalaiset että päähenkilö ovat ärsyttäviä, kolmas vain sitä, kuinka ruotsalaiset ovat ärsyttäviä. Kyllä tämän nyt kuitenkin luki satunnaisesta yökötyksestä huolimatta, mutta Bo Kaspers Orkesterin lyriikoiden yksityiskohtainen analyysi meni hiuukaan liian pitkälle.

Mikko says

Se mikä toimii tv-ohjelmassa lakonisina, lyhyinä sutkautuksina, kasvaa kirjan mittakaavassa tymeäksi, jopa myötähäpeää synnyttäväksi ylipitkäksi vitsiksi. Joka ei naurata. Harmi, sillä huumorin keinoin olisi ollut herkkua tarkastella suomalaisuuden ja ruotsalaisuuden mielenmaisemia kansilehteä syvemmin. Nyt teksti jää tältä osin stereotyyppiseksi pudotteluksi ja itse tarina mielenvikaisen ihmisen surkukupaisan elämänsä kaaren läpikuksiksi.

Ape says

Nu har jag läst boken. Herregud om man tar den fullt på allvar är den en riktig skräckhistoria!! Egentligen en berättelsen om hur man måste lära sig att acceptera sig själv, och också att gräset inte är grönnare på andra sidan.

Mikko Virtanen skriver i sin dagbok. Han är en finsk man i trettio-något ålders. MEN. Men, men, men. Han säger att han har "nationalitetstranvestitism" pga att han egentligen är svensk. Han hatar allt med Finland och

älskar allt om Sverige som en besatt galning. Han har alter till Sverige i sin lägenhet. Han överanalyserar allt som svenskar gör och säger.... ärligt talat om man läste den här fult på allvar kunde man hatar Sverige för att han beskriver den som såååå perfekt och överlägsna till alla, samt nedlåtande och självbelåten... usch, man tänker att man aldrig skulle vilja ha något att göra med sådana människor! Men i kärlek blir man blind, och det är verkligen Mikko.

Han ringer till Migrationsverket för att bli svensk. De säger att han måste ha bott i landet ett visst antal år. Han vill inte vara en finne som har blivit svenskmedborgare. Han ÄR svensk, därför borde han få medborgarskap nu. Och då börjar ett skrämmande försök att bli riktig svensk man med fru och barn och allt som gäller att vara svensk i hans ögon. Det blir en labyrinth av lögnar, mord och alla möjliga saker för att skapa hans nya identitet. Och man läser med lite smärta och vänta på att allting ska rasa ihop.
